N°. 2112. | 185

# DE TIJD.

## NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

*Dieu et mon droit.*

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden ƒ 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden, enz.* franko te adresseeren aan het Bureau dezer Courant.

DINGSDAG, 4 APRIL.



AMSTERDAM, 3 April.

Hoe kan onze neutraliteit te lande in de Oostersche quæstie gevaar loopen van niet te worden geëerbiedigd? Voor hen, die tegen de verhooging van begrooting hebben gestemd, gelijk voor hen die ze nog bestrijden kan het zijn nut hebben daaromtrent in eenige ontwikkeling te treden.

Ongetwijfeld, indien de oorlog, gelijk men dat noemt, gelokaliseerd wordt en blijft, dan is aan gevaar voor onze onafhankelijkheid niet te denken. En dewijl de westersche mogendheden er naar streven, om dat rezultaat te bereiken, zoo verwondert het ons niet, bij velen de hoop te zien gevestigd, dat het doel zal worden bereikt. Wie intusschen, zou deze gewenschte uitkomst niet gaarne zien verwezenlijkt? De vraag is slechts of daaromtrent, wij zeggen niet genoegzame zekerheid, maar slechts genoegzame waarschijnlijkheid bestaat, om zich van alle maatregelen van voorzorg te mogen onthouden? Dat nu betwijfelen wij.

Het is bekend, wat wij omtrent de goede trouw van Rusland in de Turksche quæstie te denken hebben. Uit de geheime stukken, door Engeland geopenbaard, blijkt:

1°. Dat Rusland den tijd rijp acht, en er naar streeft, om tot de verdeeling van Turkije over te gaan.

2°. Dat Rusland gepoogd heeft zich daaromtrent met Engeland te verstaan.

3°. Dat Rusland zich weinig over Frankrijk, nog minder over Oostenrijk en Pruissen zou bekreund hebben, als het met Engeland tot een verbond had kunnen komen.

Rusland was alzoo bereid om Turkije te verdeelen met Engeland, en uit dien hoofde een Europeeschen oorlog te wagen. Dan, Engeland kon zich daartoe niet laten vinden. Het bezit van Egypte en van het eiland Kandia, met hetgeen Rusland nog daarbij zou hebben gedoogd te voegen, woog niet op tegen het deel, dat Rusland zich voorbehield. Keizer Nikolaas bewaarde voor zich zelven Konstantinopel. Wel is waar, aanvankelijk slechts als *depositum*. Maar als men uit zijn eigen mond verneemt, wat hij al te Konstantinopel nooit zou gedoogen, dan komt men tot het besluit, dat het bezit van Konstantinopel, zoo er de Keizer eens depositaris van was, op leven en dood aan Rusland zou moeten verblijven. De voordeelen stonden bij zulk een plan van verdeeling te ongelijk, dan dat Engeland zich daartoe kon laten verleiden.

Wat nu? Na de mislukte poging bij de Engelschen, wendt zich Rusland tot Frankrijk. Nu is Keizer Nikolaas bereid Turkije in overleg met Frankrijk te deelen. En gelijk hij eerst plan had met Engeland tegen Europa ten oorlog te gaan, zoo tracht hij thans zich met de Franschen tegen Europa te wapenen, ten einde voor zich Konstantinopel te winnen. Wat hij aan Frankrijk zou voorgespiegeld hebben is niet zeker bekend. Men zegt, en 't laat zich vermoeden, dat hij in Afrika Tunis en in Europa de Rijn-grens aanbood. Wat daarvan ook zij, zeker is het dat ook de Fransche Keizer het oor aan de verleiding niet leende.

Het gevolg daarvan was, dat Rusland de twee aangezochte bondgenooten elkander in de armen wierp, en thans tegen zich ten strijde ziet optreden. Een ieder weet alzoo wat men van de *græca fides* der Russen te wachten heeft.

En wat nu heeft men van de Franschen en Engelschen te vermoeden? Dat er tusschen Engeland en Frankrijk een verbond bestaat, dat lijdt geen twijfel. Men gaat toch zoo kostbaar een oorlog niet in, zonder dat men elkander vooraf verstaan heeft omtrent de voordeelen daardoor te behalen, voordeelen die niet slechts moeten kunnen opwegen tegen de verbazende onkosten, maar ook tegen de mogelijk kwade kansen. Het is overigens door lord Russell in het Engelsch parlement erkend, dat er tusschen Engeland en Frankrijk een verbond bestaat, en lord Russell heeft er bij gevoegd, dat het was eene mondelingsche afspraak, die voor geene mededeeling vatbaar was.

Een mondelingsche afspraak? Omdat men 't welligt niet raadzaam vond op schrift, in den vorm van een traktaat te brengen, wat men beoogt? En was welligt daarom niets van de afspraak voor mededeeling vatbaar? Men kan er naar gissen: niemand weet eigenlijk wat het geheim traktaat tusschen de twee westersche mogendheden bevat.

Intusschen, naast de geheime overeenkomst is er ten minste dit openbaar in den oorlog die aanvangt, dat men te Parijs gelijk te Londen, de Russen wil verhinderen naar Konstantinopel op te trekken. Rusland wordt te magtig. En in stede van nog eenige uitbreiding aan Rusland te gunnen, moeten de mogendheden geneigd zijn, om het te kortwieken, niet slechts aan de Zwarte Zee, maar welligt ook aan de Baltische Zee. Met zulk een plan op den voorgrond geplaatst, zouden de twee westersche mogendheden al de kleine en groote noordsche mogendheden tot natuurlijke bondgenooten moeten hebben. Oostenrijk, Pruissen, Zweden, Noorwegen en Denemarken, allen hebben er even veel belang bij, dat Rusland binnen zijne oude grenzen worde terug gedrongen.

En toch wat zien wij gebeuren?

De drie laatste rijken hebben zich neutraal verklaard, en de westersche mogendheden hebben die neutraliteit nog vóór Rusland gehuldigd. Pruissen en Oostenrijk blijken tusschen twee vuren te staan en aarzelen om tot een definitief besluit te komen. Wat wederhoudt hen?

Beide hebben van niemand meer te vreezen dan van Rusland, dat zwaar op hen drukt, en beide dreigt te overvleugelen. De geheime korrespondentie van den Engelschen gezant te St.-Petersburg heeft daarenboven te Berlijn en te Weenen geopenbaard, hoe de Keizer aller Russen zich weinig over het wigt bekommert, dat zij in de schaal zouden kunnen werpen, als hij zich slechts met Engeland of Frankrijk verstaan kan. Pruissen en Oostenrijk zijn alzoo gewaarschuwd. Wat wederhoudt hen dan, zich bij de westersche mogendheden aan te sluiten tegen Rusland?

Er kunnen, naar het ons voorkomt, daarvoor slechts twee redenen zijn. Wantrouwen jegens de westersche mogendheden, en onzekerheid omtrent den uitslag van een oorlog tegen Rusland.

Dat er wantrouwen heerscht jegens de Fransche en Engelsche gouvernementen is blijkbaar. De Koning van Pruissen en de Keizer van Oostenrijk hebben met Engeland en Frankrijk de eischen van Keizer Nikolaas verworpen. De eersten hebben trouwens meer dan de laatsten van de Russische vorderingen te vreezen. En toch kunnen zij niet besluiten om met de westersche legers gemeene zaak te maken. Vermoedelijk aarzelen zij ten oorlog te gaan ook met Frankrijk en Engeland tegen het onmetelijk en binnenlands moeijelijk te verwinnen Russische rijk. Als al de kansen van zulk een strijd tegen Rusland zeer gunstig zijn, dan is het van den anderen kant ook waar, dat bij een mogelijken tegenspoed, al de nadeelen daarvan en de wraak van Rusland op de beide naburen zouden neervallen, en zij allereerst zouden moeten boeten, zoo niet alleen, voor den gezamelijk geboden tegenstand. Maar bij deze overweging moet men nu voegen een bepaald wantrouwen jegens de twee westersche mogendheden, die zich bij geheime afspraak onderling hebben verbonden; en juist daarom argwaan moeten wekken omtrent hare ware bedoelingen. Zoo Oostenrijk en Pruissen weifelen, het is, naar onze meening, omdat ook de goede trouw der twee westersche mogendheden voor haar niet buiten kijf staat.

Wel is waar, voor als nog wordt door de twee oorlogvoerende rijken alles gedaan wat strekken kan om de twee noordsche mogendheden met al de kleinere gunstig voor zich te stemmen. De erkenning van de neutraliteit der mogendheden van den tweeden en minderen rang; de bepalingen omtrent den handel en de scheepvaart gunstiger en vrijzinniger genomen, dan zulks nog ooit ter zee heeft plaats gehad; 't zijn alle bewijzen van de groote behoefte, die Frankrijk en Engeland gevoelen aan den zedelijken steun van de beschaafde wereld; maar zij getuigen ook, dat de aan te vangen strijd, om de wisselvalligheid der oorlogskansen, hunne grootste bezorgdheid gaande maakt.

Die groote bezorgdheid kon wel eens in eene wrevelige ontaarden, als het den beide mogendheden blijken mogt, dat zij niet in staat zijn, om, zonder de hulp der twee noordsche mogendheden, en bepaald zonder die van Oostenrijk, aan Rusland in zijne vorderingen omtrent Turkije duurzaam weerstand te bieden. Behalve toch dat het twijfelachtig is of de gekombineerde vloot iets degelijks tegen Rusland vermogen zal in de Baltische zee, moeijelijk te bevaren ten allen tijde voor de koopvaardijvloot, met behulp zelfs van tonnen, en bakens en vuurtorens, hulpmiddelen die thans allen zijn weggenomen; zoo is het van den anderen kant zeker, dat Rusland in het zuiden door de mogendheden niet is te bestoken dan langs de kusten. Hoe dan het middel gevonden om Rusland te bedwingen binnen zijne grenzen voor de toekomst? Zullen Franschen en Engelschen op hunne beurt Konstantinopel en aanhoorige provinciën bezet houden, zij het dan ook slechts als depositarissen? Bij het minste blijk daarvan zou Oostenrijk zich moeten scharen bij Rusland? Wat dan? Het is niet te voorspellen. Maar ligtelijk kan de wrevel van Engelschen en Franschen om hunne onmagt tegen Rusland, bij gebrek aan ondersteuning van de zijde der Oostenrijkers, zich keeren tegen Keizer Frans Joseph. En ook dan weer zien wij den oorlog van den Donau overgebragt westwaarts Europa in.

Wie kan overigens berekenen welke verwikkelingen zich bij zoo groot eene quæstie, als thans ter oorzaak van den oorlog ligt, kunnen voordoen. Men weet hoe hevig de hartstogten zijn van partikulieren, als gewigtige belangen ze verdeelen, en die belangen verhoogd worden door de eischen van eergevoel. Men brenge nu die hartstogten van partikulieren over op monarchen en rijken, men beschouwe die belangen in hare volle waarde, als waarvan het beheer der wereld afhangt, men beseffe het prikkelbaar eergevoel van gekroonde hoofden en magtige nationaliteiten, des te hooger opgevoerd naar mate de belangen gewigtiger, en de oorlogskansen hagchelijker zijn, en men zal tot de overtuiging komen, dat allerlei door niemand verwachte incidenten plotseling kunnen opkomen, die van den strijd tusschen Rusland een algemeenen Europeeschen oorlog maken, en het kampperk van het Oosten naar het Westen overbrengen.

---

Er zijn plegtigheden, welke den onuitwischbaarsten indruk achterlaten — én om de omstandigheden, welke dezelve vergezellen — én omdat zij zich aan het verleden verbinden, eene groote gebeurtenis op nieuw voor den geest brengen en met deze als één heugelijk feest daarstellen; dergelijke plegtigheid mogt den 2 April het Seminarie van 's Bosch ten deel vallen.

Het is van algemeene bekendheid dat het Z. H. Pius IX behaagde Z. D. H. Joannes Philibertus Deppen aan den doorluchtigen Aartsbisschop van Utrecht en administrator van 's Hertogenbosch, op Hoogstdeszelfs verzoek, als Coadjutor toe te voegen, in de drukkende bezigheden, welke een bestuur van dien omvang vorderen; — en het is insgelijks bekend met welke luide goedkeuring eene keus werd vernomen op eenen man van zulke verdiensten gevallen. Met verlangen en onder het storten der vurigste gebeden zag men dan ook den dag te gemoet, waarop aan den hooggeschatten Bisschop van Samos de H. Bisschopswijding zoude worden toegediend.

In de kapel van vermeld Seminarie, welke overeenkomstig de grootheid van het feest versierd was, werd op genoemden dag deze H. plegtigheid door Z. D. H. den Aartsbisschop van Utrecht, geassisteerd door Hunne Doorluchtige Hoogwaardigheden de Bisschoppen van Breda en Roermonde voltrokken, terwijl dezelve door de tegenwoordigheid van Mgr. den Bisschop van Haarlem verhoogd werd. Ook zou men zich over het bijwezen van zijne exellentie Mgr. Belgrado, Internuntius van zijne Heiligheid aan het Nederlandsche hof, en van Mgr. den bisschop van Andras i. p. i. hebben mogen verheugen, ware de eerste niet door dringende omstandigheden, de tweede door onpasselijkheid verhinderd geworden.

Met de innigste godsvrucht woonden de heeren Theologanten eene heilige weiding bij, waardoor een man onder de Bisschoppen werd opgenomen, wiens talent als professor zij zoo lange hadden hooggeschat, en wiens godvreezende levenswandel hun zoo veel jaren tot stichting had verstrekt; en met de diepste ontroering zagen zij hem op het einde derzelve op den zetel neergezeten, versierd met mijter en staf, en met het prachtige kruis, hetwelk zij zelven, als een gedachtenis hunner altijddurende erkentelijkheid, hem hadden geschonken.

Het mag als eene zeldzaamheid worden aangeteekend, dat dit de derde plegtige Bisschopswijding is, welke, in den korten tijd van slechts eenige maanden, door denzelfden Metropolitaan en in dezelfde kapel is toegediend.

Moge de waardige opvolger van Neêrlands grooten Apostel eenige jaren in zijnen beminden Coadjutor ondersteuning vinden.

---

Het heeft Z. M. den Koning behaagd, bij besluit van den 31sten Maart :

1°. den Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, den heer mr. F. A. van Hall, op zijn verzoek eervol te ontheffen van het aan hem bij besluit van 5 Januarij jl. tijdelijk opgedragen bestuur van het departement van Finantien, onder dankbetuiging voor de door hem ook in dat bestuur bewezen diensten;

2°. te benoemen tot Minister van Finantien, de heer dr. A. Vrolik, thans voorzitter van het Muntkollegie;

3°. te bepalen dat een- en ander zal ingaan met den eersten Mei aanstaande.

---

Wij vernemen uit Leeuwarden, dat Mgr. de Aartsbisschop van Utrecht aldaar twee statiën heeft gesupprimeerd, en twee kanonieke parochiën met aanwijzing der grenzen heeft opgerigt. Gisteren is in de katholieke kerken van Leeuwarden afkondiging gedaan van den herderlijken brief, waarbij deze nuttige, wenschelijke, onvermijdelijke maatregel genomen. Ten gevolge van dien zijn, de H. Willibrordus- en H. Franciscuskerken met ultimo April a. s. buiten toegang der geloovigen gesteld. Er blijven alzoo nog eene sekuliere kerk en eene reguliere kerk over, die beide parochiekerken zijn geworden.

---

De *Staats-Courant* van heden behelst de benoemingen en op pensioenstellingen bij het wapen der infanterie. Uit deze opgave blijkt, dat Z. M. pensioen heeft verleend aan de heeren kolonels Herr (met toekenning van den rang van gen.-maj.); van Winsheijm, van Nieuwkuyk, Landolt en Meyners; — aan de majoors Bernelot Moens, von Schwartz, von Salis Jenins, van Bevervoorde, C. Logemann, Blancen van der Does; — aan de kapiteins van Lelyveld van Cingelshouck, Graswinckel, van Stuwe, Seeuwen, van Crans, Koppelaar, Gebhard; — de 1e luit. G. van Beverwijk.

Z. M. heeft benoemd tot majoor en adjudant in het prov. komm. van Vriesland den kapt. de Lange van Betuw; tot maj. en adj. in het prov. komm. van Limburg, den kapt. Pichot; tot plaats-komm. te Maastricht, den kol. Kamps; tot kol. en plaats-komm. te Amsterdam, den luit.-kol. van Grotenhuis; tot kol. en plaats-komm. te Nijmegen, den luit.-kol. van Heemskerk; tot kol. en plaats-komm. te Utrecht, den luit.-kol. Testas; tot luit.-kol. en plaats-komm. te Breda, den maj. Muller; tot luit.-kol. en plaats-komm. te 's Bosch, den maj. A. Bredie; tot majoors en plaats-komm. te Venlo, Grave en Bergen-op-Zoom, de kapts. Rombout, Beelaerts van Blokland en van Helden; — tot kapt. en plaats-adj. 1e kl. te St. Andries, F. Clellissen; tot kapt. en plaats-adj. 1e kl. te Helder, J. F. Smit; tot kapt. en plaats-adjudants 1e kl. de 1e luits. M. H. Boulonois en C. Keun; tot plaats-adj. 2e kl. te Amsterdam. G. W. Bretz; tot 2en luit. pl.-adj. 2e kl. te Willemstad, C. A. de Quay; — bij het wapen der inf., bij den staf van het wapen; tot maj., A. Verkat Egter van Wissekerken; — bij het reg. grenadiers en jagers; tot kapts. 3e kl., T. G. Schooneveld, B. R. de Bruyn en J. F. Greve; — bij het 1e reg. tot luit.-kol. A. G. Reijers; tot kapt. 3e kl. C. G. Dourrleben; bij het 2e reg. tot luit.-kol. P. P. Brouerius van Nidek; tot maj. J. Fegelberg; tot kapts. 3e kl., P. H. J. Hoogeveen en C. P. Weymar Schultz; — bij het 3e reg. tot maj. B. J. A. Wagner en P. P. van Gorkum; tot kapts. 3e kl., jhr. G. L. F. van Kinschot, M. van Vooren en P. F. A. le Cocq d'Armandville; tot 1e luit. C. J. de Bonnier; — bij het 4e reg.: tot maj. D. G. Reijers en F. J. Gentis; tot kapt. 3e kl., J. F. Stoltenkoff; tot 1e, luits. H. van Alphen de Veer en W. J. Stolkert - — bij het 5e reg. tot maj. T. Gevers Leuven tot kapt. 3 kl. E. G. Bube; tot 1 luits, D. W. van Winsheym en C. H. B. Wiedeman; — bij het 6 reg. tot luit.-kol. J. Salverda; tot kapt. 3e kl. I. C. van Teylingen; tot 1sten luit. M. A. Raphels; — bij het 8e reg.: tot komm. van het korps, den luit. kol. W. J. Fischer; tot maj. L. Klapp; tot kapt. 3e kl. A. E. Mansfeldt, met bep. dat hij ook in zijnen nieuwen rang bij Z. M. gedetacheerd zal worden gevoerd; tot 1e luits. W. E. Thomey, C. J. van der Meulen en W. C. E. de Villeneuve; — bij het instruktie-batt.: tot kapt. 3e kl. P. G. J. van der Schrieck; — in zijnen rang verplaatst: bij het reg. gren. en jag.; den kapt. H. Mackay; — den maj. C. H. Happé toegevoegd aan den inspekteur van het wapen der inf., eervol uit die betrekking ontheven; — den kapt. 1e. kl. J. van Overstraten, toegevoegd aan den inspekteur van het wapen der inf.; — den maj. S. J. Cochius, op zijn verzoek, gesteld op non-aktiviteit.

---

De minister van Binnenlandsche Zaken, overwegende dat ten gevolge der aanneming door den heer Mr. P. van den Heuvel van zijne benoeming tot regter in de arrondissements-regtbank te Eindhoven, de verkiezing van een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het kiesdistrikt Eindhoven moest plaats hebben, heeft bij beschikking van den eersten dezer bepaald, dat die verkiezing in gemeld kiesdistrikt zal geschieden op Donderdag den 27 April aanstaande.

---

Het *Journal du Limbourg* heeft zich, bij gelegenheid van den 1 April, eene leelijke mystifikatie laten op den mouw spelden. In allen ernst verhaalt het, dat nog dien eigen avond 3000 man Pruissische troepen met den spoortrein uit Aken verwacht werden, om te Sittard en te Roermond garnizoen te gaan houden; dat voorts nog een tweede Pruissisch detachement, van Kleef komende, aan de zijde van Venlo het hertogdom Limburg zal binnenrukken, om, met de bedoelde 3000 man, tusschen die stad en Roermond een observatiekorps te vormen; dat bij dit korps zullen gevoegd worden de kavalerie en artillerie van het Limburgsche bondskontingent; dat op gelijke wijze ook de overige grenzen van Duitschland zullen worden bezet; en eindelijk dat, vermits het verblijf der bondstroepen op Limburgsch grondgebied van langen duur zal zijn, de requisitie van vivres en fourrages geschieden zal op den voet bij de militaire reglementen en tarieven van den Duitschen Bond. Het *Journal du Limbourg* eindigt zijn artikel met de Limburgers tot geduld en kalmte te vermanen, en om, bij de aankomst der Duitsche troepen, noch gejuich aan te heffen, noch van eenige vijandige gezindheid te doen blijken! *(Hbl.)*

---

NIJMEGEN, 30 Maart. In de zoogenaamde prokureurs kamer van zeker koffijhuis aan de rivier de Waal alhier werd de aan de orde van den dag zijnde Oostersche quæstie, onder anderen, behandeld tusschen twee burgers, van welke de een zich aan de Russische en de ander aan de Turksche zijde schaarde. Deze, wars van neutraliteit met elkander strijdende, politieke tinnegieters, moeten in hunne wijsgeerige bespiegelingen over het volkenregt, aangeblazen door hartstogtelijke sympathie met den Czaar en den Sultan respectievelijk, eensklaps het terrein der minnelijke onderhandelingen hebben verlaten, immers naar men verneemt, zou de voorstander der Turken door zijnen Russisch gezinden kampioen, eer hij dit vermoedde, zoodanig in het aangezigt zijn verwond, dat het teeken daarvan, om de digte nabijheid van den linkerhoofdslaap, het gevaar aantoonde, waarin de Turksche diplomaat zich had bevonden. Deze attaque in strijd geacht wordende met het Code Pénal, is alsnu op zuiver strafregterlijk terrein overgebragt en zal in het kabinet van den Heer regter-kommissaris bij de arrondissements-regtbank alhier een punt van voorloopig onderzoek uitmaken, zijnde door gemeld kollegie tegen den beklaagden verleend een bevel van regtsingang met dagvaarding in persoon. *(A. H.)*

---

# BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

## FRANKRIJK.

PARIJS, 1 April. Volgens den *Moniteur* brengt het eerste konvooi 20,078 man infanterie en 365 paarden over. Door de Fransche regering zijn aan Turkije 10 millioen fr. voorgeschoten, terug te geven van de leening of door middel van fournitures aan de armée.

— Uit de haven van Toulon zijn den 29sten en 30sten Maart elf stoomschepen vertrokken, hetzij regtstreeks met troepen naar het Oosten, of om die te Marseille en Algiers in te nemen. Gisteren zijn vier oorlogschepen met 5400 man vertrokken. Op de *Napoleon* en de *Suffren* zal een regement van linie geëmbarkeerd worden. Reeds hebben 30 koopvaardijschepen met artillerie en verder materieel de haven van Marseille verlaten; nog andere konvooijen worden gereed gemaakt. De derde divisie en de reserve worden spoedig verwacht.

— De stad Marseille zal aan prins Napoleon een schitterend bankent aanbieden. De kommissie ter regeling van het feest is reeds benoemd.

— Volgens bijzondere tijdingen uit Konstantinopel van den 20 werd de geallieerde vloot slechts ter reede van Beikos opgehouden door gebrek aan steenkolen. Zoodra zij weer voorraad aan brand had zou ze zich onverwijld in de Zwarte Zee begeven.

— Brieven uit Bucharest van den 22 Maart geven als stellig op, dat de Russen weldra zullen opbreken om den Donau bij Silistria over te steken en deze vesting te belegeren.

— Het rapport der commissie belast met het onderzoek der aanvrage ter verdediging van den graaf De Montalembert, is in de openbare zitting der wetgevende vergadering voorgelezen. Het rapport komt tot het besluit om de aanvrage te weigeren.

— Ziehier hoe het *Journal des Débats* den overtogt van den Donau door de Russen beschouwt:

»Wij beschouwen naar onze meening de operatien des Russischen legers en de strekking er van volgender wijs: Eenige topografische bijzonderheden zijn vooreerst noodig en weinige woorden zullen den lezer voldoende zijn, die gaarne een blik op de kaart werpt. Het gewest waar Rusland is doorgedrongen wordt door de Turken Tartarije-Doubroutscha genoemd; het wordt omvat tusschen de Zwarte Zee en den grooten elleboog gevormd door den Donau van af Rassova. Het gansche land, behalve dat in de nabijheid van Baba-Dogh is plat, moerassig, doorsneden van waterplassen en vijvers, terwijl de wegen smalle paden zijn tusschen de moerassen aangelegd en zeer slecht onderhouden.

»De laatste tijdingen van de Donau-gewesten behelzen dat de dooi er algemeen is, 't schijnt dus onmogelijk dat het Russische leger voor de maand Mei een stap voorwaarts doe, en 't verwondert ons, dat men het de bedoeling toeschrijft om onverwijld Varna te belegeren alvorens de Engelsche-Fransche magt aangekomen zij.

»Het kan den Turken niet verweten worden dat zij niet bij tijds de noodige maatregelen hebben genomen om den overtogt met genoegzame magt te beletten. Zij mogten niet een groot legerkorps aan den beneden-Donau wagen ter bescherming der linie van Matchini tot aan Toultscha, wijl dat legerkorps zou afgesneden zijn geworden en ter zijde aangevallen door de Russische magt die te Harsovi, te Doian of op elk ander punt ten zuiden van Matschine den Donau zou zijn overgetrokken. De drie kleine forten moesten mitsdien slechts als verloren posten worden beschouwd, bestemd om den vijand te bewaken en zijn voortgang te vertragen, door hem te verpligten drie belegeringen te doen. De verdedigingswerken van Dobroutscha liggen meer achterwaarts, in het *vallum Trajani*, te Karabournou, op de linie die het gewest is zijn naauwst gedeelte sluit, van Tcherna-Voda aan den Donau tot aan Kustendje aan de Zwarte zee.

»Daar bestaat nog de groote, door Keizer Trajanus gegraven gracht, bestemd om den barbaren het binnendringen van *Moesie*, het tegenwoordige Bulgarije te beletten. Die linie wordt voltooid door de Karasou, en langwerpig meer dat met den Donau in gemeenschap is. Ze is onlangs met veel zorg versterkt geworden, en de Turken hebben er een leger van 25 tot 30,000 man, den uitersten regtervleugel van hun leger aan den Donau, van Widdin en Kalefat tot aan zee, vormende.

»Wijl de Russen het doel niet kunnen hebben Varna te belegeren, een vesting die bovendien krachtdadig aan de zeezijde zou worden bijgestaan, omdat de linie der wallen van Trajanus in staat is hen lang tegen te houden, en eindelijk, wijl de moerassige grond in dit jaargetijde hen belet met voordeel te manœuvreren, wat beteekent nu die belangrijke overtogt van den Donau? Naar onze meening is die operatie niets anders dan een verdedigings-operatie.

»Men is volstrekt niet van zins voorwaarts te gaan; men wil zich in het bezit stellen der beide oevers van den beneden-Donau en alzoo de Turksche vestingen overweldigen, in de vrees dat een sterk Engelsch-Fransch eskader, der groote vloot, zich van den stroom tot aan Galatz meester maken en een korps landingstroepen in Moldavie of in Bessarabie, achter het Russische leger ontschepen zal, terwijl terzelfder tijd het Ottomanische leger in Wallachije aanvallenderwijs zou handelen.

»De Russen hebben den mond van de Sint Georges verstopt, zij hebben dien van Soulina, de grootste uitwatering van den Donau, door paalwerk en een keten gesloten. Zij worden bovendien op dit oogenblik begunstigd door de omstandigheid, dat het water der groote stroomen des winters zeer laag is; maar zoodra de sneeuw van het Soubasch, Tyroolsch en Karpatisch gebergte smelt, wast, door de talrijke rivieren, die in den Donau uitwateren eensklaps het water in den stroom tot eene ontzettende hoogte en de kracht van die ontzaggelijke watermassa, werpt die nietige beletselen omver. Op het tijdstip van zulke hoogen waterstand is de Donau voor tamelijk groote oorlogstoomschepen bevaarbaar. 't Is in die onrustbarende verwachting, dat de Russen thans arbeiden om zich op beide oevers van den Donau te versterken, en daarom hebben zij den Turkschen oever overweldigd.

»De oorlog neemt bovendien voor hen een geheel ander voorkomen aan, dan waarop zij gerekend hadden, dat hun veroveringsplannen verijdelt en hen verpligt, zich voortaan te koncentreeren in plaats van zich uit te breiden. Men had zich vooreerst gevleid denzelfden veldtogt van generaal Diebitsch in 1829 te kunnen beginnen langs de kusten der Zwarte Zee en op den regtstreekschen weg van Andrianopel. De verschijning der vereende vloot in die Zee dwong hen van dat plan af te zien. Toen verzon men een ander: namelijk Turkije aan de tegenovergestelde zijde aan te vallen in Wallachije, door te Widdin den Donau over te trekken, welke vesting men zou belegerd hebben, om van daar naar Sophia op te rukken, Servie in 't voorbijgaan in opstand te brengen, en vervolgens den grooten balkan en Schumla latende liggen, door den bergpas van de poort van Trajanus over Philippoli in de Mantza-vallei, Andrinopel naderen.

»De Turken zijn wijs genoeg geweest die schrandere strategische berekening te doorgronden, zij hebben ze weten te verijdelen en Servie te dekken door Kalefat te bezetten en te versterken, welk stadje tegenover Widdin op den Wallachijschen oever van den Donau gelegen is. Tarijke gevechten zijn op dat punt geleverd geworden

waar de Turken zich steeds moedig hebben gedragen, bepaaldelijk in het gevecht van Citate, terwijl talrijke pogingen door den vijand zijn beproefd geworden om hen uit Kalefat te verdrijven. Niet lang geleden voerde de opperbevelhebber Gortschakoff 40,000 man er tegen aan, met het vooraf verkondigd doel om tot elken prijs de vesting te bemagtigen. Wat is van die grootsche demonstratie de uitslag geweest? Volstrekt niets. In dit oogenblik bepaalt men zich Kalefat te observeren, terwijl de Russen zich in de dorpen van den omtrek, als te Citate en Poïana, versterkt hebben.

»Dat terugtrekken zou een aanstaande ontruiming van Klein-Wallachije schijnen te voorspellen, en eene eerste koncentratie der Russische magt te Bucharest. Als men inderdaad opmerkt, dat de afstand tusschen Kalefat en Galatz honderd mijltig is (vijf en twintig dagmarschen) dan moet men erkennen, dat het Russische leger niet lang meer zonder gevaar, zich op zulk eene uitgestrekte linie kan ontwikkeld houden, die volstrekt geene vestingen heeft en slechts te Fokschani en aan de Seret, bij den ingang van Moldavië, vijftig mijlen achter Bucharest een steunpunt aanbiedt.

»De houding door Oostenrijk aangenomen heeft bovendien een groot overwigt op de nu door Rusland te beramen plannen. Maar 't is bovenal het vooruitzigt van een aanvallende beweging der geallieerden in de rigting van de Donaumonden, dat het Russische leger zal dwingen Bessarabie meer te naderen, zich aan de Seret, aan de Pruth en aan de Donaumonden te versterken en 't is uit dat oogpunt dat wij den overtogt te Matschine beschouwen als een verdedigings-operatie die geene verdere gevolgen zal hebben."

— De Aartsbisschop van Parijs heeft een mandement uitgevaardigd, waarbij aan alle kerken van zijn bisdom openbare gebeden worden bevolen om de bescherming Gods af te smeeken voor de krijgsmagt van Frankrijk. De aanhef luidt dus:

Op het oogenblik dat Frankrijk opstaat, uit de hand der Goddelijke Voorzienigheid den draad zijner afgebroken bestemming weder opvat en heen gaat aan het hoofd van Europa, om andermaal in het Oosten de zaak der beschaving en van onze heilige Godsdienst te verdedigen, misschien meer dan ooit bedreigd, hebben wij allen, priesters en leeken, een grooten pligt te vervullen. Wij moeten onze harten ten hemel heffen en den zegen van omhoog afsmeken. *Auxilium de Sancto.*

De magtige natien van het westen, die met een verwonderlijke kalmte en eene grootmoedige vastberadenheid deze worsteling ondernemen, welke niets heeft kunnen weerhouden zoo noodzakelijk was zij geworden, slaan de wereld met verbazing over de grootheid harer toebereidselen, en doen zien welke krachten en hulpmiddelen er sedert een veertigjarigen vrede in haar boezem zijn opgehoopt. Wat ons betreft, laat ons bovenal onze hoop vestigen op de bescherming van God, en dat wij daarin, beminde broeders, den voornaamsten grondslag van ons vertrouwen zoeken: *Hi in curribus, nos autem in nomine Domini.*

En zou die goddelijke bijstand aan onze wapenen kunnen falen, daar zij eene zoo regtvaardige en heilige zaak gaan verdedigen? De feiten worden door het volle daglicht beschenen. Al de kronkelingen der diplomatie zijn opengelegd, en men heeft gezien, van den eenen kant, de goede trouw, het verlangen naar den vrede, de harstarrigste pogingen (zoo ons dit woord geoorloofd is) om hem te handhaven, een uitstekende kieschheid ten aanzien der traktaten, eerbied voor alle wettige belangen, geen spoor van eerzucht en zelfs geen schaduw van veroveringszucht, eindelijk bijna geheel Europa door een zelfde gedachte in een zelfde besluit bezield, in weerwil der verscheidenheid van zeden, karakters, belangen, en de verschillende wijzigingen van ieders toestand; maar van den anderen kant een behendigheid vol list en dubbelzinnigheid, ontwerpen van overheersching, de volstandige toepassing eener politiek, waarvan de geheele wereld thans de strekking inziet, eene kolossale magt, die door haar streven naar uitbreiding, te regt alle anderen verontrust, het zigtbaar doel in een woord, om op den troon van Konstantinopel te plaatsen het geweld in dienst van de dwaling, en om van dezen hoofdzetel der wereld, al de groote, zedelijke en stoffelijke belangen der beschaafde volken te bedriegen.

Maar het is niet van onze taak hier in politieke beschouwingen te treden om aan te toonen dat het de zaak der regtvaardigheid en der beschaving is, welke wij in het Oosten gaan verdedigen. Wij laten deze orde van denkbeelden aan de staatslieden over en begeven ons niet op een terrein, 't welk het onze niet is. Als dienaar van God en van de Kerk is het vooral de heiligheid dezer zaak, die ons treft; het is de grootheid der godsdienstige belangen welke er in betrokken zijn, waarmede wij ons hier als bisschop hebben bezig te houden. Ziet gij de ontzettende gevaren niet, welke van het Noorden, onze vrijheid en ons geloof komen bespringen? Wij zijn er diep door getroffen, wijl wij ze duidelijk zien, in weerwil van eenige toevallige omstandigheden, van welke men te vergeefs partij wil trekken, en eenige bedriegelijke uitdrukkingen, die alleen eenige onbedachtzame geesten van het spoor kunnen leiden.

Waarom heeft het christelijk Europa, gedurende drie honderd jaren, zijn zwaard gekeerd naar dat Oosten van waar de beschaving tot ons is gekomen met het licht? Het was om den stroom der barbaren te stuiten, en om een dam op te werpen tegen dien stroom, welke dreigde alles te verstikken. Het was om het Christendom te redden, en zijn idee en organizatie, sedert Phocius, in het Oosten bedorven en even magteloos geworden om den vijand van buiten af te keeren, als het noodlottig was voor de inwendige eenheid en vrede der Kerk. Ziedaar waarom onze vaderen zoo vele glorierijke togten gedaan hebben, alle wegen van Azie hebben betreden, te Jeruzalem een koninkrijk en te Byzantium een Fransch keizerrijk hebben gevestigd.

Heden zijn dezelfde gevaren voor ons verrezen en dreigender dan ooit. Eene nieuwe barbaarschheid, door afgerigte menschen geleid, bedreigt ons. Het bedorven Christendom van Phoceas heeft het geloof tot den slaaf gemaakt van een magtig potentaat. Hij maakt er van op dit oogenblik het werktuig eener eerzucht, die geen grenzen kent. Hij wil alles onderwerpen, ligchamen en zielen, aan zijn leugenachtige orthodoxie. Zoo het eenmaal dezen kolossus gelukte zich op den oever van den Bosphorus overeind te heffen, met den eenen voet op Europa, den anderen op Azië, deval der natiën zoude voltooid zijn. Men zou dien val van stap tot stap kunnen nagaan en haar volslagen ondergang op het uur af kunnen aantoonen. Het is dus een quæstie van leven of dood voor alle beschaafde volken, voor de Kerk van Jezus Christus en voor de waarachtige orthodoxie om dien reus van het Noorden in zijn vaart te stuiten, om zijn magt te knotten en binnen hare grenzen terug te dringen. Ziedaar de ware en groote rede, de providentieele rede der expeditie die wordt toebereid. En het is daarom dat wij dien oorlog een heiligen oorlog noemen. Ja, gereed om zich aan te gorden voor den roemrijken togt kunnen ook onze soldaten met onze vaderen den kreet aanheffen: *God wil het!*

## ENGELAND.

LONDEN, 1 April. De beide huizen hebben met eenparige stemmen in de zitting van Vrijdag ll. het antwoord op de medegedeelde koninklijke oorlogsverklaring tegen Rusland aangenomen.

In het huis der Lords heeft Lord Derby het gouvernement aangevallen, de heeren Layard en d'Israëli hebben zulks in het huis der gemeente gedaan. De aanval was naar aanleiding van de openbaar gemaakte geheime correspondentie tusschen de kabinetten van Londen en Petersburg, en men beweerde op grond dezer correspondentien dat de houding van Engeland tegenover de voorstellen van Rusland, ten aanzien eener ophanden zijnde ontbinding van het Ottomanische rijk niet geheel voldoende kan genoemd worden. Die houding was te dubbelzinnig geweest, en juist daardoor had de Czaar de meening gekoesterd dat hij in de uitvoering zijner plannen, door Engeland niet ernstig zou gedwarsboomd worden.

Het is overal Lord Aberdeen geweest die in de beide huizen heeft bloot gestaan aan de aanvallen der oppositie. Lord Aberdeen was tijdens het indienen van het *Memorandum* van graaf Nesselrode, eerste minister, en wijl deze *Memorandum* toen in 1844 gunstig was opgenomen, is Keizer Nikolaas er toe overgegaan, om, Lord Aberdeen op nieuw minister zijnde, pogingen aan te wenden ter verwezenlijking zijner plannen, er op gerust gaande dat Engeland hem niets in den weg zou leggen.

Lord Aberdeen heeft zich krachtig tegen deze beleedigingen verklaard en de sympathie door Rusland, die men hem toeschreef verre van zich afgeworpen.

Ook Lord Clarendon heeft het gedrag van het gouvernement verdedigd.

— In het Huis der Gemeente heeft lord John Russell in eene krachtige rede het bewind in zijn gedrag geregtvaardigd. Hoofdzakelijk zijn in deze rede drie punten overeengekomen der algemeene aandacht waardig: 1°. dat het onmogelijk is op dit oogenblik de grondstaven aan te wijzen, waarop na den oorlog de vrede zal gevestigd worden; 2°. dat het Engelsche gouvernement niet een bewijs had waaruit de intentie van Oostenrijk of Pruissen bleek van zich met de Westersche Mogendheden te verbinden ter bestrijding van Rusland; 3°. dat de overeenkomst getroffen tusschen Engeland, Frankrijk en Turkije een louter militaire overeenkomst was, welke hoegenaamd geen betrekking had op de inwendige administratie van het Turksche rijk. Ook lord Palmerston heeft het gouvernement verdedigd betreffende zijn gedrag in de Oostersche quæstie.

— De *Times* deelt, op grond van berigten van Warschau zonder dagteekening, mede, dat generaal Paskewitch den 4den dezer te Bukarest verwacht wordt.

Men leest in den *Times*: »Er is grond om te hopen dat de gewigtige gebeurtenissen van den laatsten tijd, de openbaarmaking der geheime briefwisseling van Keizer Nikolaas, de oorlogsverklaring van Engeland en Frankrijk, en de togt der Russische troepen over den Donau, een grooten en beslissenden invloed op de weifelende staatkunde der Duitsche mogendheden zullen hebben. De overschrijding van den Donau door de Russische krijgsmagt brengt eene wezenlijke verandering in de stelling van alle, hetzij onzijdige of oorlogvoerende mogendheden; zij geeft een nieuw karakter aan den oorlog, verschillende van hetgeen Rusland zelf aanvankelijk daaraan geven wilde, en kan gevolgen hebben, die niet voor de Porte alleen, maar ook voor andere mogendheden en inzonderheid voor Oostenrijk verontrustend zijn. Wij voor ons zijn overtuigd, dat voor de verbonden mogendheden niets wenschelijker is dan dat de Russen op het Turksche grondgebied verder voorwaarts dringen, en niets zoozeer te vreezen als eene louter verdedigende houding van Rusland.

»De regter vleugel van het leger van Omer-Pacha is, naar gezegd wordt, omstreeks 40,000 man sterk, en leunt op de linie van werken die de landstreek bezuiden den mond van den Donau, de Dobrutscha, met Silistria en Schumla verbindt. Hij is alzoo in staat om met aanmerkelijk voordeel slag te leveren; en hoewel de Russen bij het overtrekken van den Donau geen tegenstand schijnen te hebben gevonden, is het niet te denken dat hunne bewegingen door Omer-Pacha niet in het oog zouden gehouden zijn.

»Doch wat ook de uitslag zij van deze beweging der Russen, zij moet de ware betrekking der andere mogendheden tot Rusland meer bepaald doen uitkomen, en zal, naar wij hopen, Oostenrijk bevestigen in- of terugbrengen tot het besluit om zich geheel aan de beide Westersche mogendheden aan te sluiten."

## DUITSCHLAND.

WEENEN, 1 April. Uit Bucharest wordt gemeld dat de Russen nieuwe vorderingen gemaakt en zich van Isatcha en Herzowa hebben meester gemaakt: ook het fort Babadagh hebben zij bijna zonder tegenstand veroverd. Het Russische hoofdkwartier is nu te Herzowa.

BERLIJN, 1 April. Men leest in de *Zeit.*: »Op het veld der diplomatie zijn op dit oogenblik de tusschen Oostenrijk en Pruissen aanhangige onderhandelingen ontegenzeggelijk het belangrijkste. Naar men verneemt, maakt de Oostenrijksche generaal, baron von Hess, die met eene buitengewone zending bij ons hof belast is, aanstalten voor een langduriger verblijf alhier, waaruit men zou moeten afleiden dat de onderhandelingen nog niet zijn afgeloopen, noch ook zoo spoedig een einde zullen nemen, als men van zekeren kant wil doen gelooven."

— Men schrijft uit Karlsruhe 30 Maart.: Heden is graaf Leiningen-Billigheim, Groothertogelijk generaal-majoor *à la suite*, als buitengewoon gezant naar Rome vertrokken. De graaf wordt vergezeld van den groothertogelijken regerings-assessor Turban.

## BELGIE.

BRUSSEL, 1 April. Het is misschien aan weinig lieden bekend dat de gen. Luders, een der beste hoofdofficieren van het Russische leger, thans bevelhebber van een der divisien in de Donau-vorstendommen en die aan het hoofd zijner troepen bij Gallitz den Donau is overgestoken, in het Belgische leger gediend heeft. In 1819 was hij escadrons kommandant bij de dragonders van Croy, van welk regiment maar weinig officieren nog in leven zijn. Het was omstreeks dien tijd dat de majoor Luders de Belgische dienst verliet.

## BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 2 April. Belg. leen. 2½ pc. —; id. 1840, 1842 4½ pc. —; 1852, —; Spanje 1—3 pc. 16⅞; Binnenl. 3 pc. 32½; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 57½ a 57½ g.

PARIJS, 1 April. Fransche 3 pc. 62.35; 4½ pc. 89.50; Bank-Aktiën ——; 3 pc. Spanje 32⅜; id. 1 pc. —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 77.

LONDEN, 3 April. Consols 85⅞ a 86; 3 pc. Spanje buitenl. 33¾ a —; 1 pc. dito 16⅞ a —; Comité-Bewijzen 3¼ a ; Passive 3 a —; Rusl. 5 pc. 85 a —; 4½ pc dito 74 a ; Holl. 4 pc. 80e.d. a —; 2½ pc. 52½ a —; Braz. 94 a —; Peru 4½ pc 53 a —; Gren. uitg. 5 a —; id. werk. 15 a —; 3 pc. Mexiko 23½ a —; 4 pc. Portugal 33 a —; Ecuador — a —; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—; Petersburg —.

WEENEN, 1 April. Met. 5 pc. 85; id. 4½ pc. 75; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 13.55, Amst. 161½; Parijs —; Goud 40½; Zilver 36.

BERLIJN, 1 April. 3½ pc. Pruissische Staatschuld, 80; 4½ pc. Rusland 70; 5 pc. 82; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. 13⅝; Parijs 78¼; Amst. 140⅞ Ween. 71; Petersb. 3/w. 94⅛.

HAMBURG, 1 April. Spanje 3 pc. 30; id. 1 pc. 16; Rusl. 5 pc. 81; Wissel op Londen 3/m. —.—; Amst. 2/m. —.—.

FRANKFORT, 1 April. Met. 5 pc. 57⅞; 3 pc. Spanje binnenl. 31¾; id. 1 pc. 16½; Wissel op Londen 3/m. 117¼; Amsterdam 100⅝; Parijs 94¼; Weenen 85⅛.

## Wisselkoers.

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Parijs | 2/m. | f 55 7/16 | Livorno | 2/m. | f 37¼ |
| » | zigt | » 55 15/16 | Napels | » | » 80⅛ |
| Bordeaux | 2/m. | » 55 | Petersburg | » | » 1,55 n. |
| » | ½/m. | » 55⅝ | Weenen | 6/w. | » 24½ |
| Madrid | 3/m. | » 240 | Augsburg | » | » 35⅜ |
| Cadix | » | » 240 | Frankfort | » | » 98⅜ |
| Seville | » | » 237 | Hamburg | 2/m. | » 35 1/16 |
| Bilbao | » | » 238 | » | zigt | » 35 5/16 |
| Lissabon | » | » 40⅜ | Londen | 2/m. | » 11,52½ |
| Porto | » | » 40⅜ | » | zigt | » 11,62½ |
| Genua | 2/m. | » 45⅛ | Rotterdam | | » ⅛ |

## PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

| | | | 1 APRIL 4 u. gebl. | 3 APRIL 4 u. | | | gebl. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| *Nederl.*, Werkel. Schuld à | 2½ | pCt. | 52¼ | 52½ | à | 52¾ | 52½ |
| Dito Dito . . . . . . | 3 | " | | 63¼ | " | | |
| Dito Dito . . . . . . | 4 | " | 80 | 80⅛ | " | 80⅜ | 80 |
| Amortisatie . . . . . . | 3½ | " | | 81 | " | 81⅛ | |
| Handel-Maatschappij . . | 4½ | " | 109 | | " | | |
| Haarlemmermeer . . . . | 5 | " | | | " | | |
| O. I. Leening 1844 . . | 4 | " | 79¾ | | " | | |
| Aand. Arnh. Spoorweg . | 4½ | " | | | " | | |
| Dito Hollandsche dito . . . | | | | | " | | |
| Obligatiën . . . . . . | 4½ | " | | | " | | |
| *België*, Certifikaten . . | 2½ | " | | | " | | |
| Dito . . . . . . . . | 4½ | " | | | " | | |
| Dito *Rothschild* . . . | 2½ | " | 41½ | | " | | |
| *Frankrijk*, Certifikaten . | 3 | " | | | " | | |
| *Rusl.*, bij *Hope en Co*. . | 5 | " | 94½ | 94 | " | | |
| Dito A°. 1828—1829 . | 5 | " | 94 | 93½ | " | | |
| Inschr. op 't Grootboek | 6 | " | | | " | | |
| Dito Certifikaten . . | 6 | " | | 54 | " | 54½ | |
| Certifikaten te Hamburg | 5 | " | | 75 | " | 75½ | |
| Negot. 1831 en 1833 . | 5 | " | | 79 | " | | |
| Negot. 1840 . . . . . | 4 | " | | 68 | " | 68¾ | 68⅝ |
| Dito *Stieglitz* . . . . | 4 | " | | 67½ | " | 67¾ | |
| Dito Nieuwe . . . . . | 4 | " | | | " | | |
| Nieuwe Engelsche . . | 4½ | " | | 75¼ | " | 75½ | |
| *Spanje*, Nieuwe 3 pCt. thans | 1 | " | 16 11/16 | 16⅝ | " | 16¾ | |
| Nieuwe . . . . . . . | 3 | " | 34¼ | 34⅝ | " | 34¾ | |
| Binnenlandsche . . . . | 3 | " | 32 11/16 | 32¼ | " | 32½ | 32 5/16 |
| Cert. Coup. Sp. Com. . . | | | 3½ | 3½ | " | | |
| Amortisable Schuld . . | | | | 3½ | " | | |
| *Portugal*, te Londen . | 3 | " | 30⅜ | 30½ | " | 30¾ | 30 9/16 |
| Dito Uitgestelde . . . . | | | | | " | | |
| *Weener* Bank . . . . . | 5 | " | | | " | | |
| Dito . . . . . . . . | 4 | " | | | " | | |
| Metalliek 1816—1852 | 5 | " | 54½ | 55¼ | " | 55⅝ | |
| Dito 1847 . . . . . . | 2½ | " | 28⅝ | 28⅝ | " | 28¾ | |
| Dito 1851 en 1852 . | 2½ | " | 28⅝ | 28⅝ | " | 28¾ | |
| Dito 1849 . . . . . . | 5 | " | 72 | 72 | " | 73¼ | 72¾ |
| Dito Letter B . . . . | 5 | " | 72 | 72 | " | 73¼ | 72¾ |
| Aand. *f* 500 bij *Rothsch.* | | | | | " | | |
| Dito - 250 dito 1839 . | | | | | " | | |
| *Napels*, Cert. bij *L. en B.* | 5 | " | | | " | | |
| *Polen*, Obligatiën . . . | 4 | " | | 57 | " | 58 | |
| Aandeelen 1835 . . . | | | 124 | | " | | |
| Dito met Loting fl. 500 | | | | | " | | |
| *Sardinië*, te Londen . . | 5 | " | | | " | | |
| *Denemarken*, dito . . . | 5 | " | | | " | | |
| *Peru*, dito . . . | 4½ | " | 50½ | 51 | " | | |
| *Grieken*, te Londen . . | 5 | " | | | " | | |
| *Philadelphia*, bij *Hope en Co*. | 5 | " | | | " | | |
| Dito te Londen . . . | 6 | " | | | " | | |
| Dito Bank . . . . . . | | | 8 5/16 | 8 5/16 | " | | |
| *Louisiana*, te Londen . | 5 | " | | | " | | |
| *Brazilië*, te Londen 1824 | 5 | " | | 88 | " | | |
| Dito 1843 [illegible] | 5 | " | | 88½ | " | | |
| *Granada*, dito à £ 100 . | 2¼ | " | 14½ | | " | | |
| Dito Uitgestelde . . | | | | 5½ | " | | |
| *Ecuador* . . . . . . . | | | | 2 11/16 | " | | |
| *Mexiko*, te Londen £ 100 | 3 | " | 22 7/16 | 22 5/16 | " | 22½ | 22⅝ |
| Dito Onbepaalde . . | 3 | " | 22 7/16 | 22 5/16 | " | 22½ | 22⅝ |
| *Venezuela*, te Londen . | 3¼ | " | | | " | | |
| Dito Uitgestelde . . | 1 | " | | | " | | |

Over het geheel was de handel heden vrij levendig doch de stemming iets flaauwer, alleen waren Russen meer gewild.

*Koers van het Geld:* Beleening 3 pCt., Prolongatie 2¾ pCt. Diskonto 3 pCt.

## HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 3 April.

GRAANMARKT.

Poolsche Tarwe *f* 10 hooger, roode met weinig handel: 128 ℔ Wb. Poolsche *f* 505; 126 ℔ n. Mechlenb. *f* 420; 130 ℔ Kubanka *f* 390; 137 ℔ dito *f* 440.

Rogge *f* 2 a *f* 3 hooger; 118 ℔ n. Petersb. *f* 330; 115, 118 ℔ o. Gedroogde *f* 316, *f* 328; 117 ℔ n. Archangel *f* 328; 120 ℔ o. Pruiss. *f* 354.

Garst *f* 4 hooger: 112 ℔ n. Deensche *f* 244; 99, 104 ℔ Vriessche Winter *f* 205, 220; Zeeuwsche Zomer *f* 194, 205.

Haver zonder handel.

Boekweit prijshoudend: 123 ℔ Nijkerker *f* 275; 123 ℔ Amersfoorder *f* 275; 124 ℔ dito *f* 280, 119, 120 ℔ Holst. *f* 255, *f* 258, 120 ℔ Veen *f* 245.

Op 9 vaten Olie in April ek. 69½; Sept. 67; Nov. 67½ ℒ *Raapolie* op 6/w. *f* 41; Vliegend *f* 39¾; 1°. Mei ek. *f* 39¼, ½ Sept., Oct, Nov. en Dec. *f* 39, 38¾. *Lijnolie* op 6/w. *f* 38½ Vliegend *f* 37½; 1° April ek. *f* 37; Mei *f* 37¼; Sept., Oct. Nov. en Dec. *f* 37½. *Hennepolie* op 6/w. *f* 40; Vliegend *f* 39¾

LONDEN, 31 Maart. *Suiker. Ruwe.* Vreemde soorten blijven onveranderd zonder zaken van eenig belang. Zeilende is verhandeld eene lading Havana N° 11½ a 26 s. — *Geraffineerd* prijshoudend met meer zaken.

*Koffij.* Van Native Ceylon zijn 1000 balen goed ordinair verkocht tot 44 s. zijnde wederom lager. Plantage soorten zijn 1 a 2 s. teruggegaan.

*Thee* flaauw met weinig kooplust. Ordinaire Congo tot 11 d. verkocht pr. kontant.

*Rijst.* Met zeer belangrijke zaken gedurende den loop dezer week, waarbij de prijzen 1 a 1 s. 6 d. zijn vooruitgegaan.

*Peper* lager. Sumatra 4¾ a 5¼ d. — *Notenmuscaat.* Hierin zijn 125 collis tot staande prijzen verhandeld. — *Foelij* minder begeerd.

*Talk* lager. Petersburger [illegible] in loco.

*Graanmarkt.* Tarwe wederom 3 s. hooger betaald met matige aanvoeren. Er heeft alzoo sedert de vorige week eene rijzing plaats gehad van 10 s. Garst 1 s. en Haver 1 a 2 s. hooger.

*Veemarkt.* Hoewel de voorraad van Runderen ter markt slechts matig was, ondergingen de prijzen echter eene verlaging van 2 d. Kalveren zijn gereedelijk verkocht tot voorgaande prijzen. Schapen 2 d. lager. Varkens onveranderd.

*Boter* op hooge prijzen gehouden. Vriessche 110 a 112 s.; Geldersche 106 s.; Bossche 102 s. — *Kaas* met veel omzet. Goudsche 47 a 56 s.

## SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEZEILD:

TEXEL, 1 April. M. Wildeboer, Maria, Bordeaux — 2 April. H. Faber, Willem Eggerts, Australiën - W. P. Carst, Tweelingzusters, Batavia. - H. A. Ellerman, Valparaiso, San Francisco. - A. Struijk, Louise Roelofviene, Valparaiso. - L. H. Muggenborg, Aguetha, Charleston.

HELVOET, 1 April. P. Don, Erato, Sijra - T. van Vliet, Vereeniging, Lissabon. - A. van Zante, Concordia, St. Malo — 2 April. H. van Duin, Maria en Adriana, Boston - J. Schmidt, Christina Maria, St. Ubes.




Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.